

Og så endelig til fru Margrete Auken: Jeg må tilstå, jeg ikke ganske forstod spørgsmålet, men når fru Margrete Auken spørger, om jeg er enig i statsministerens visioner, så vil min rygmarvsreaktion være nej. Men jeg forstod ikke ganske fru Margrete Aukens spørgsmål og skal derfor nøjes med at sige: Det er jo en ærlig sag, hvis statsministeren har en socialdemokratisk vision for EU. Jeg har en liberal, og så må vælgerne jo afgøre, hvem der får styrke til at gennemføre deres synspunkter.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

I virkeligheden viser debatten her i dag, at jasi- den og nejsiden kan være enige på ét punkt, nemlig at hvis det bliver et nej ved folkeafstemningen den 28. september, så ligger de danske undtagelser fast, i hvert fald for en rum tid, som hr. Anders Fogh Rasmussen sagde.

Jeg vil nu godt lige bede ham besvare, hvad en rum tid er. Det er vel mindst 5 år, går jeg ud fra. Det er da et godt tilbud, synes jeg, fra jasi- den, og som jo altså også statsministeren kom med i Politiken her til morgen. Og efter min mening så gør det det da soleklart, at det mest fornuftige, man kan foretage sig, er at gå hen og stemme nej, for så bevarer vi den handlefrihed, vi har. Så ligger de danske undtagelser fast, så- dan som statsministeren også lovede forud for sidste folketingsvalg og forud for folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten. Så er den situation genoprettet.

Jeg synes ærlig talt, det må jeg sige, at det da faktisk er et godt resultat af debatten og et godt tilbud til den danske befolkning: Stem nej, så standser vi glidebaneturen hen mod Europas Forenede Stater, så bliver vi ikke et kerneland nede hos Frankrig og Tyskland, så kan vi standse unionsglidebanen!

Jeg synes egentlig, hr. Anders Fogh Rasmus- sen sammen med statsministeren skal have tak for, at det nu står klart, og så håber jeg bare, at man så vil indstille den skræmmekampagne, som man fra tilhængersiden ellers startede den her debat med.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, jeg synes, det er pudsigt at høre hr. Anders Fogh Rasmussen tale om det her med devalueringer, al den stund vi har overført arbejdslø- shed med den nuværende devalueringspolitik, fordi euroen rasler ned i kurs i forhold til USA

og England osv. Det hænger jo ikke rigtigt sam- men. Man kunne jo faktisk også revaluere. Det behøvede ikke at være en devaluering, hvis man overhovedet diskuterede det her emne se- riøst. Men det gør man jo altså ikke, man skal bare bruge det som sådan et skræmmebillede i debatten.

Men det, jeg tager ordet for igen, er i forhold til de politiske visioner, for jeg synes ikke, vi kom ret meget videre med hr. Anders Fogh Rasmussens svar.

Der står i formålsbestemmelsen i EU-trakta- ten, at formålet er en stadig snævrere union. En stadig snævrere union må jo altså blive, ja snævrere og snævrere. Og en snævrere og snævrere union, er det ikke en forbundsstatslig- nende konstruktion, præcis som den tyske udenrigsminister, Joschka Fischer, har gjort sig til talsmand for? Så kan man jo vælge at kalde barnet mange forskellige ting, og vi kan så slås om, om det hedder Europas Forende Stater eller det hedder noget andet; det er jeg med på, men det, der må være interessant for vælgerne at vi- de, når de skal hen og stemme, er jo, om euroen er et skridt i retning af sådan en forbundsstats- lignende konstruktion, eller om euroen ikke er.

Alle ude omkring os taler altså, når jeg hører det, som om euroen er en del af det, der skal bringe Unionen videre i retning af en forbunds- statslignende konstruktion. Det ved jeg godt at man ikke rigtig må snakke om her i Danmark, men jeg havde da håbet, når hr. Anders Fogh Rasmussen selv lagde op til en visionsdebat, at vi så kunne få løftet lidt af sløret for Venstres politik på det område.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg synes, at hr. Anders Fogh Rasmussen snak- kede udenom, når det drejede sig om Venstres visioner, som altså er at køre ind i det her kollektive EU-system, som bliver mere og mere fælles og mere og mere kollektivt og mere og mere stort og forhindrer individuelle løsninger for den enkelte og fleksibiliteten.

Hr. Anders Fogh Rasmussen taler om, at en fælles valuta, euroen, vil øge samhandelen. Det afviser de økonomiske vismænd. Det afvises såmænd også af Hoffmeyer, Jesper Jespersen og Claus Vastrup og Christen Sørensen, de fire professorer, der kom med en rapport, som jasi- gerne ellers var glade for her i sommer. Så det holder ikke. Det gør ingen forskel, og det ved hr. Anders Fogh Rasmussen også godt.